

[Undervisningsministeren]

dervise i 2 fag. En cand. phil., hvis fag kun sigter mod gymnasieansættelse, vil være særlig vanskeligt stillet.

Både for universiteternes og AUCs uddannede er det ønskeligt, at der findes nye ansættelsesområder. I begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at der bør være mulighed for at kombinere AUC- og universitetsfag. Denne mulighed eksisterer imidlertid allerede nu. Dog tages der konkret stilling til hvert ønske om kombination af hensyn til, at universiteterne og AUC ved tilrettelæggelsen af den pædagogiske uddannelse placerer denne forskelligt.

Det faglige landsudvalg for de humanistiske uddannelser har i oktober i år indstillet til direktoratet for de videregående uddannelser, at cand. phil.-titlen indføres ved AUC, og at der bliver mulighed for at tage licentiatstudium og kortere specialiserede studieforbere som supplement til cand. phil.-uddannelsen. Foreløbig indhenter direktoratet udtalelser fra centeret og fra de andre landsudvalg, hvis fagområder indgår i centerets læreruddannelse. Når deres udtalelser foreligger, vil der blive taget stilling til spørgsmålet.

Til *undervisningsministeren* (24/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange EFG-elever det er gået ud over, at det har været umuligt at skaffe praktikpladser til EFG-elever efter basisåret, og i hvilke fag, og om vanskelighederne med at skaffe praktikpladser har været særlig udtalt i bestemte dele af landet?«

(Spm. nr. 128).

Begrundelse.

En meget stor del af de unge får deres uddannelse via EFG-uddannelsen, og tilslutningen har, så vidt det er kendt, været stigende også i de sidste år. En af de vanskeligheder, der er knyttet til denne uddannelses opbygning, er spørgsmålet om praktikpladser.

Her adskiller EFG-uddannelsen sig jo afgørende fra den kendte mesterlærlingeuddannelse, hvor de unge starter med at skaffe sig sikkerhed for den praktiske del af uddannelsen.

Mange af de elever, der søger til EFG-uddannelsen, gør det jo – ligesom de unge, der søger lærlingeuddannelsen – fordi de er trætte af teoretisk uddannelse og vil i gang med noget praktisk.

Det må netop derfor være en meget stor skuffelse for de unge i EFG-uddannelsen, der ikke, når basisåret er overstået, kan komme ud i egentlig praktik, og på længere sigt må det medføre en stor belastning for EFG-uddannelsen. Dagbladene indeholder ofte artikler om vanskelighederne for de unge ved at komme i praktik; det vil derfor være af interesse at få ministerens oplysning om forholdene, så diskussionen kan ske på et helt nøgternt grundlag.

Besvarelse (31/10 78):

Undervisningsministeren (Jørgen Peder Hansen, fg.):

Ministeriet fulgte praktikpladssituationen for de ca. 8.000 elever, der forlod basisåret sommeren 1977, temmelig nøje.

Det viste sig, at et betydeligt antal elever opnåede praktikplads i løbet af sommeren og efteråret 1977, således at der ved årsskiftet kun var nogle få hundrede elever tilbage, der søgte, men ikke kunne få praktikplads.

Situationen i år synes lidt bedre end sidste år.

I alt var der ca. 10.500 elever, der forlod basisåret.

Med hensyn til elever fra de tekniske skoler havde allerede i juni ca. ⅔ fundet en praktikplads.

For visse af de uddannelser, der indebærer langt skoleophold i begyndelsen af 2. del, har der været specielt store problemer med at opnå uddannelsesaftale. Disse problemer skønnes i et vist omfang i højere grad at stå i forbindelse med uvilje til at indgå aftale med elever, man først ser 20–30 uger senere, end i en egentlig mangel på praktikpladser.

På denne baggrund er der i år inden for frisørfaget og pottemagerfaget givet dispensation, således at elever her kan følge skoleundervisning, selv om de ikke har indgået uddannelsesaftale.

På handels- og kontorområdet volder det visse vanskeligheder at gøre op, hvor mange elever der i dag søger en praktikplads uden at kunne få det. Handelsskolernes basisår giver nemlig adgang til en række uddannel-